

Τρίτος χρόνος του Ρωμηού
με τῆ χάρι του Θεοῦ.

Λοιπὸν ἐμπήκε ὁ Ρωμηὸς ἑστὸν τρίτο χρόνο τώρα,
καὶ χαιρετᾷ τοὺς φίλους του καὶ ὄλο πέρνει φόρα.
Φορεῖ τὰ νέα ροῦχα του καὶ τὰ παλῆά του βγάζει,
καὶ μόνο τὸ κεφάλι του καθόλου δὲν ἀλλάζει·
θὰ στέκεται ἑστὰ ἴδια του, καὶ ἂν δὲν σᾶς ἀρέσει,
σᾶς στέλλει ὄλους καὶ αὐτὸς ἑστὸ διόλο πεσκέσι.

Θὰ τρώγεται καὶ ὁ Ρωμηὸς με τὴν Μακεδονίαν,
θὰ χωρατεύη πάντοτε με ὄλους καὶ με ὄλας,
ἀλλ' ὑπὸ μίαν αὐστηράν καὶ νέαν συμφωνίαν
νὰ μὴ θυμώνετε καὶ σεις καθὼς καὶ ὁ Μανσόλας.
Καὶ ἑστὸν Τρικούπη θὰ κολλᾷ καὶ εἰς τὸν Δεληγιάννη,
καὶ θὰ τὸν συγχωρήσετε νὰ λέγῃ ὅ,τι φθάνει.

Ἄλλ' ὅπως κι' ἂν σᾶς φαίνεται πεντάρα δὲν τὸν μέλει,
καὶ σὸν Ρωμηὸς ἀληθινὸς θὰ ψάλλῃ ὅ,τι θέλει.
Καὶ πάλι θὰ τὸν βλέπετε ἑστὸν ἐπικεφαλίδα
ἀπάνω ἑστὸν καρέκλα του με μὴ ἐφημερίδα,
τὸν ναργιλέ του τὸν βαρὺ με πόζα νὰ φουμάρη,
καὶ τὰ παλῆα παπούτσια του ὁ λουστρός νὰ λουστράρη.

Κι' ἄμα ἑστὸν Πόλι φθάσωμε με τὰς διακοινώσεις,
με τὰ συλλαλητήρια καὶ τὰς διαδηλώσεις,
θ' ἀφήσῃ τῶν Χαυτείων του κι' ἐκεῖνος τὸν ἀέρα
καὶ μὴ καὶ δερὸ θὰ ἔξαπλωθῇ ἑστὸν Σταυροδρόμι πέρα,
καὶ πάλιν τὸ μαρκούτσι του κρατῶν κι' ἐκεῖ ἑστὸ χέρι,
γιὰ καθεμὰ πολιτικὴ τὰς κρίσεις του θὰ φέρῃ.

Κᾶτι ποῦ ἐνδιαφέρει
τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ κεμέρι.

Καὶ τώρα ποῦ ἐμπήκαμε εἰς τὸν καινούριον χρόνο,
τοὺς φίλους ἀνταποκριτὰς παρακαλῶ με πόνο
τοὺς παλαιὸς λογαριασμοὺς διὰ παντὸς νὰ κλείσωμεν
καὶ νέας πάλιν πληρωμὰς ὀγρήγορα ν' ἀρχίσωμεν.
Εἶναι καιρὸς νὰ ξεσχιθοῦν τὰ πρῶτα μας κατάστιχα,
καὶ πῆτε δι' ἐξόδων μου, ἂν θέλετε, μὴ μάστιχα.

Ἡμερολόγιον τοῦ Ἀσωπίου,
τοῦ πολυφράδμονος ἡμῶν λογίου.

Λαμπρὸν Ἡμερολόγιον μεστὸν φιλοκαλίας
καὶ ἀλατος καὶ χάριτος καὶ τῆς ποικιλίας,
ποῦ ὅποιος φίλος τοῦ καλοῦ ἢ ὅποιος τ' ἀγοράσῃ,
δὲν εἴμπορεῖ καλλίτερα τὴν ὥρα νὰ περάσῃ.
Σᾶς βεβαιόνομεν κι' ἐμεῖς ἐν πάσῃ συνειδήσει
πῶς γιὰ τὰ φράγκα του κανεὶς δὲν θὰ μετανοήσῃ.

Ἡμερολόγιον Ἀνατολῆς,
δῶρον ἐπίζηλον φίλοις πολλοῖς.

Εἰς τᾶλλα τὰ βιβλία του καθένας ἂς προσθήσῃ
καὶ τὸ Ἡμερολόγιον τὸ τῆς Ἀνατολῆς,
πρὸ πάντων δὲ ἑστὸς σοβαροῦς πιστεύομεν ν' ἀρέσῃ,
καθόσον εἶν' ἀνάγνωσμα μαθήσεως πολλῆς.
Ἐκδίδεται κομψότατον ἐν Κωνσταντινουπόλει,
καὶ τοῦτο σᾶς προτρέπομεν νὰ τάγορᾷσῃ ὄλοι.

Ποιήματα τοῦ Παλαμά,
ὁποῦ τὴν ποίησιν τιμᾷ.

Λαχταριστὰ λαχταριστὰ καὶ καλοτυπωμένα
τοῦ χαϊδεμμένου μας Κωστῆ ἐβγήκαν τὰ ποιήματα
μ' ἐκεῖνα τὰ τραγούδια του τὰ πολυζυγλεμμένα,
καὶ ὁ καθένας σᾶς γι' αὐτὰ ἂς μὴ λυπᾶται χρήματα.
Καὶ ποιὸς γιὰ τρεῖς ψωροδραχμαῖς θὰ λυπηθῇ νὰ πάρῃ
τοῦ Παλαμά τὴν ποίησιν ὅλη δροσιὰ καὶ χάρι;

Ρωμηοῦ Ἡμερολόγιον,
χωρὶς μαρτυρολόγιον.

Ἀκόμη ἄλλα εἰμειναν κι' ἐλάτε ν' ἀγοράσετε . . .
χωρὶς πολλὰ σᾶς λέγ'ομεν πῶς θὰ διασκεδάσετε.

Σύστασις Πιλοπωλείου
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

Πιλοπωλείον «Ἄστου» Καντόρου καὶ Κασδῶνη,
εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ὑπ' ἀριθμὸν δεκάξῃ,
ἑστὸν τὰ μάτια ὄλων τῶν πελατῶν θαμπώνει
με τόσο νέο γούστο, με ὀμορφιά καὶ τάξι.
Τί πράγματα καινούρια! τί διαλεκτὰ καπέλα!..
parole d'honneur σᾶς λέγω πῶς εἶναι μὴ τρέλλα.

Με πολλοὺς πολλοὺς ἐπαίνους καὶ ὁ Πέτρος ὁ Λιανὸς
φαρμακευτικῆς διδάκτωρ ἐξεφύτρωσε τρανός.

Ἐπεύχεται καὶ ὁ Ρωμηὸς ἑστὸν Ντούλα τὸν Γαρδίκη,
διδάκτορα τῆς Νομικῆς, νὰ μὴν τοῦ φύγῃ δίκη,
καὶ πάντοτε νὰ ὀμιλῇ με στόμα θαρραλέον,
ἀφοῦ καὶ Δήμαρχος ποτὲ ὑπῆρξε Ὀμιλαίων.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἑστὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
με τῆς βράμιας τῶν Χαυτείων — μ' ἑνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφενὴ τῶν «Ἐξοφρονούντων» — νόκτα ἑμέρα συζητούντων,
με μπακάληδες καμπόσους, — κατ'εὐχρῆδες ἄλλους τόσους,
μ' ὀρητήρια, σαντούρια — καὶ μὴ μάνδρα με γαιδοῦρια.